PI
0616

SCENA și ECRANUL

Nr. 2 IANUARIE 1957

Se turnează un nou film romînesc:

Rîpa dracului

Coperta I: Mimi Botta-Ana și Geo Barton-Nichita în piesa origina „Omul cu Mîrțoaga“ de G. Ciprian.

Coperta IV: Yves Montand

PI 0646

YA

CU APARATUL FOTOGRAFIC PRIN SALILE DE SPECTACOL

Am hotărît să facem, împreună cu Dvs., dragi cititori, un popas. Un popas scurt dar însemnat.

Dece?

Sîntem la început de an şi deci la început de drum. Dar pentru noi — ca şi pentru Dvs., drumul continuă de fapt. El a început cu cîteva luni în urmă, în primele zile ale acestei stagiuni, care s-a anunţat bogată în premiere şi variată... tot în premiere.

Desigur, vă e uşor să vă amintiţi. Aţi pătruns de nenumărate ori împreună cu noi în sălile de spectacole — adesea cu mult înaintea spectatorilor care aveau să vadă piesa, opera sau opereta cea nouă. V-am luat de mînă şi prin întunericul sălilor v-am ghidat spre acele locuri... le ştiţi, nu-i aşa... spre acele locuri numai de noi ştiute, de unde spectacolul poate fi văzut chiar înainte de a se fi ridicat cortina în seara premierei.

Cu răbdare v-am povestit ce vă interesa despre spectacolul cel nou. Ne-aţi ascultat. Cu curiozitate. Cu interes. Cu dorinţa de a şti, de a fi bine informaţi. Uneori ne puneaţi întrebări şi noi vă răspundeam grabnic, ca nu cumva să fiţi nemulţumiţi de ghidul Dvs., întru cele artistice.

Dar iată, majoritatea spectacolelor pe care vi le-am prezentat au văzut lumina scenei, au cules aplauze seri de-a rîndul. Acum, teatrele Capitalei vă pregătesc alte surprize, alte spectacole noi.

Totuşi, înaintea acestora, parcă aţi vrea să faceţi un scurt popas lîngă cele care actualmente culeg aplauze seară de seară pe scenele Bucureştiului. Nu-i aşa?

Noi v-am ghicit dorinţa şi ne-am grăbit să vi-o împlinim.

Aşa că astăzi, vă va însoţi prin sălile de spectacole ale Capitalei, un nou ghid: reporterul nostru fotografic.

Sst! Intoarceţi pagina şi... intraţi în sală.

B.e. 199.834

BIBLIOTECA ACADEMIEI

Iată-ne la **TEATRUL NAŢIONAL „I. L. CARAGIALE"**

Reporterul nostru a surprins în sala „Studio" — pe Chirică (Matei Alexandru) şi pe Varlam (Gr. Vasiliu-Birlic) în timp ce-şi admirau cu nesfîrşită duioşie... „Mîrţoaga". Sîntem siguri că aţi ghicit despre ce este vorba: despre ultima premieră care a avut loc în această sală „Omul cu Mîrţoaga" de Gh. Ciprian.

De altfel această imagine nu este singura „recoltată" din acest spectacol. Pe prima copertă puteţi vedea alte două personaje din „Omul cu mîrţoaga": Ana (Maria Botta) şi Nichita (Geo Barton).

Şi aci, priviţi-l pe profesorul Udrea (Costache Antoniu) dirijîndu-şi simfonia... inedită. Entuziasmul său a cucerit-o după cum vedeţi pe Mona (Marietta Deculescu) pe cînd Miroiu (Radu Beligan) este — ca de obicei — cufundat în visare...

Dacă aţi văzut „Steaua fără nume" de Mihail Sebastian, această imagine vă va reaminti întreaga atmosferă a acestei piese plină de poezie, care se reprezintă pe scena sălii „Comedia".

Într-o altă seară, tot de la „Comedia", reporterul nostru ne-a adus această imagine din drama istorică „Apus de Soare" de Barbu Delavrancea. Ion Calboreanu interpretează rolul lui Ştefan cel Mare, iar Elvira Godeanu pe cel al Doamnei Maria.

Cunoscuta piesă a lui Delavrancea atrage mii de spectatori. Astăzi ca şi în urmă cu zeci de ani, reuşita evocare a unui moment dramatic din istoria eroică a Ţării Moldovei emoţionează şi trezeşte un viu interes.

Energica stăpînă a Dangaardului, Doamna Bohn (Aura Buzescu) încearcă în zadar prin rugăminţi şi ameninţări, să obţină ajutorul vătafului argaţilor pentru ca munca la fermă să continue şi să-şi salveze proprietatea. Muncitorii nu mai vor să muncească pentru a scăpa de la pieire pe stăpîni... Şi astfel ferma Dangaard va intra în posesia muncitorilor, care o vor lucra în comun.

↓

„Un obraz avem... Finesse" ...Aţi recunoscut — fără doar şi poate, pe Romeo Lăzărescu, reporter special, (Marcel Anghelescu) simpaticul personaj din comedia originală: „Ziariştii" de Al. Mirodan. Şi fără îndoială că gestul său vă aminteşte şi „implacabila" sa replică, pe care am citat-o.

←

Apoi un scurt popas la...

TEATRUL TINERETULUI

„Mult zgomot pentru nimic"? Nu ! Căci, „zgomotul" pe care îl fac interpreții acestei spumoase și pline de tîlc comedii shakespeariene, este departe de a fi „pentru nimic".

Și acest lucru este dovedit din plin de aplauzele cu care acest spectacol este întîmpinat de public. Același lucru pare a-l explica Don Pedro (N. Motoc), mucalitului Benedict (Florin Vasiliu) : Merită să faci... zgomot, atunci cînd rezultatul este... fericirea.

Și însfîrșit, reporterul nostru ne-a adus o frumoasă imagine din piesa originală „Romanticii" de Petru Dumitriu și Sonia Filip — în care Marina (Doina Tuțescu) zîmbește (încă) imaginii „romantice" a fericirii pe care i-o oferă Daniel (Mircea Anghelescu).

↑

Iată-l și pe Fedea Protasov (I. Criticо), eroul dramei lui Lew Tolstoi, „Cadavrul viu", împreună cu țiganca Mașa (Olga Tudorache) în tovărășia căreia el încearcă să uite, să nege o lume nedreaptă și putredă împotriva căreia nu se simte în stare să lupte.

și încă un popas la

TEATRUL ARMATEI

„Din mers" reporterul nostru n-a putut să surprindă decît 3 scene dramatice din „Mama și copiii ei" de A. Afinoghenov, ultima premieră din sala „Magheru". Iată-l în clișeul de sus pe Fedea (George Cîmpeanu), frămîntat de nenumăratele sale necazuri și în clișeul din dreapta pe Ecaterina Ivanovna Lagutina (Maria Sandu) și Piotr, fiul ei (Florin Stroe) pe care l-a ajutat să-și apere cinstea și demnitatea.

Cu sufletul sfîșiat de durere, mama (Maria Sandu) a alergat la căpătîiul fiului ei rănit de moarte, Ilia. Ea va reuși să-l redea vieții.

Lagutina se va întoarce acasă mulțumită că și-a văzut toți copiii pe care i-a călăuzit pe căile drepte ale vieții, insuflîndu-le curaj, încredere în forțele proprii și speranță.

De la **STUDIOUL ACTORULUI DE FILM „C. NOTTARA"** am ţinut să vă aducem două imagini din cele mai noi spectacole montate de acest teatru.

N-aţi uitat figura Elisabethei Proctor (Ana Barcan) una din eroinele piesei „Vrăjitoarele din Salem" de Arthur Miller, în faţa tribunalului care o condamnă pentru vrăjitorie.

După cum desigur, n-aţi uitat atitudinea ei mîndră, demnă, cinstită, curajoasă, în faţa celor care-şi acoperă cu mitul „justiţiei divine" ipocrizia, răutatea, poziţiile de clasă şi ura pentru libertate, cinste şi progres.

Pe tînărul florentin, Calimacco Guadagni (Iurie Darie) l-aţi cunoscut de curînd în piesa lui Niccolo Machiavelli „Mătrăguna" — şi fotografia aceasta îl reprezintă vorbind cu patos şi înflăcărare despre femeia pe care o iubeşte: Dona Lucrezia, frumoasa soţie a doctorului Nicio Caleuci! „Dar, vai, — spun gesturile tînărului Calimacco — este peste putinţă să o cucereşti! Pe cît este de frumoasă, pe atît este de virtuoasă!"

Este într-adevăr peste putinţă? Deloc! Mai ales cînd eşti ajutat din toate părţile: prieteni, familia frumoasei, ba ba chiar şi biserica...

Chiar şi biserica...

Iar la TEATRUL MUNCITORESC C.F.R.

Recunoaşteţi acest surîs plin de ipocrizie şi în acelaşi timp plin de satisfacţie? Volpone — (Constantin Lungeanu) eroul lui Ben Johnson se bucură din toată inima că ia-u izbutit vicleniile din plin, şi desigur, pune la cale altele...

D-na Victoriţa Arnăreanu (Lulu Nicolau) din piesa „Plicul" de L. Rebreanu se pricepe de minune să aranjeze treburile „Consiliului comunal". E şi firesc deci să primească „mulţumirile" celor interesaţi: afaceriştii din oraş...

Să nu credeţi, însă, că avantajele pe care şi le rezervă abila soţie a primarului se rezumă la „mulţumiri"...

Ea a avut grije în prealabil — să-şi asigure... „Plicul".

Duşmani? Nu. Doar o discuţie „amicală" între cei doi veri, Alexei (C. Gheorghiu) şi Andrei (C. Vulpe) din comedia „Intr-un ceas bun" de V. Rozov. O discuţie amicală pe tema: „Ce fel de om vei fi? Ce vei face în viaţă".

Aceasta este întrebarea care-i frămîntă pe tinerii eroi, aflaţi în pragul vieţii. Fiecare dintre ei răspunde în felul său. Dar pînă la urmă — toţi se vor întîlni pe un drum comun: cel al muncii şi cinstei.

Reporterul nostru fotografic s-a ocupat şi de teatrele muzicale şi a început cu

TEATRUL DE STAT DE OPERETĂ

O casă şi... trei fete. Aceasta este una dintre fotografiile care se prezintă singură. Dar tocmai al patrulea personaj al „Casei cu trei fete", care lipseşte din această imagine, este cel mai interesant: Franz Schubert.

Vi se pare poate curios că numele personajului principal să fie identic cu cel al compozitorului? De aceasta nu este însă vinovat Schubert, care de fapt nu a scris nici o dată o operetă cu un astfel de nume. Intocmai avea să i se întîmple mai tîrziu şi lui Iohan Strauss, cu „Sînge vienez", contemporanii lui Schubert au înjghebat, după moartea sa, o operetă bazată pe diferite melodii de mare popularitate, în care se desfăşoară un mic crîmpei — romanţat firește, — din viaţa compozitorului.

Aşa dar, muzica despre muzică. Amănuntele vi le poate da direct spectacolul de la Teatrul de Operetă

O tînără travestită în ţărancă, se îndrăgosteşte de un vecin din partea locului. Şi... viceversa, firește.

Numai că tînărul nu cunoaşte adevărata identitate a Aculinei şi cînd o află, are impresia că a fost înşelat. Dar, firește, totul se termină cu bine. Subiectul operetei „Aculina" nu e suficient de original? Se prea poate, pentru că mai bine de un secol înaintea lui Covner, aceiaşi întîmplare a fost povestită de Puşkin.

Stelele nu se pot culege cu mîna, nici măcar dacă ţii cont de specificul genului de operetă. Dar, din fericire aci nu e vorba de stele adevărate, ci de simple becuri, care însă, în anumite împrejurări pot fi mai poetice decît cel mai înstelat dintre ceruri.

Dar cine sînt oare aceşti temerari „Culegători de stele“ ? E un secret pe care Florin Comişel nu-l împărtăşeşte decît... spectatorilor de operetă.

Şi dacă ei nu se vor alege cu nici o stea, sîntem siguri că vor aduce cu ei cel puţin cîteva melodii sincere şi plăcute. Şi doar acesta e lucrul principal ; pentru alte noutăţi le stă la dispoziţie... observatorul astronomic.

Domnul Eisenştein va trebui să plece la închisoare... cîtă tristeţă în inima bietei sale soţii Rosalida !... Cîtă emoţie în ochii jupînesei Adele !... Dar nu cumva aveţi impresia că figurile lor nu exprimă chiar tristeţă adevărată ? Să fie o slăbiciune a interpretării ? Sau nu cumva Rosalida şi Adele îşi au în privinţa aceasta micile lor consolări ? Dealtfel, ca să fim sinceri, nici Eisenştein nu o va duce prea rău, cel puţin în această primă seară.

Cum se explică toate acestea „contradicţii“ ne este foarte greu să vă demonstrăm acum. De altfel nici n-ar fi indicat, căci v-ar micşora plăcerea de a vedea o minunată operetă pe care ne-a dăruit-o acum un secol Johan Strauss : „Liliacul“.

Un lucru putem să vă spunem încă de pe acum : totul se va termina cu bine (altminteri nici n-ar fi operetă). Adele îşi va vedea realizat visul de a fi artistă, Rosalida va servi soţului o mică lecţie de morală conjugală, iar Eisenstein... va face totuşi închisoare. E şi acesta în felul lui, un „happy end !“...

Ajuns la TEATRUL DE OPERĂ ŞI BALET AL R.P.R.

aparatul nostru fotografic a înregistrat cîteva imagini din operele care constituie repertoriul permanent al acestei stagiuni.

„Bărbierul din Sevilla“ de Rossini, este una din operele cele mai iubite de public — Veselul Figaro (Al. Teodorian) şi suava Rosine (Yolanda Mărculescu) vă invită să nu-i daţi uitării

Printre spectacolele care se menţin de multă vreme pe scena Teatrului de Operă şi Balet se numără şi „Dama de Pică“ de Ceaikovski — Din această operă, iat-o pe contesa (Maria Moreanu) împreună cu Liza (Ioana Nicola) şi Prilepa (Cornelia Gavrilescu).

← **Iată-l pe Mihail Arnăutu, unul din interpreţii contelui Scarpia din opera „Tosca“ de Puccini.**

← Acelaşi îndemn vi-l fac Mimi (Cornelia Gavrilescu) şi Musette (Renée Cornea), eroinele operei „Boema“ de Puccini.

Pentru cei care apreciază în mod egal frumuseţile muzicii şi cele ale dansului, „Lakmé“, de Leo Delibes este spectacolul visat.

↓

După ce au cules aplauze binemeritate în Uniunea Sovietică, Zenaida Palii (în rolul Amneris) şi Garbis Zobian (interpretînd rolul lui Radames) pot fi din nou văzuţi în „Aida“ de Verdi, pe scena Teatrului de Operă şi Balet. ←

Un alt secret pe care l-am aflat la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. este că se pregătește UN NOU BALET ROMINESC, de Alfred Mendelsohn, al cărui libret — realizat de Tilde Urseanu — se bazează pe poemul eminescian „CĂLIN".

Puține sînt subiectele din literatura noastră care să poată constitui surse de inspirație — muzicală și coreografică — atît de generoase ca poeziile eminesciene.

Atmosfera lor adesea feerică, valul cald de lirism împovărat de tristețe și de visare, semnificațiile filozofice... cîte prilejuri se oferă compozitorului și dansatorului?...

Călin are din plin aceste calități... Voioșia feciorilor de crai, în mijlocul cărora strălucește minunata Ileană, scenele ireale ale întîlnirii ei cu „zburătorul cu negre plete" care a pătruns în iatac, strălucitoarea serbare de la curtea lui Noapte Voevod, dramatica scenă a alungării Ilenii, regăsirea după ani îndelungați a celor doi îndrăgostiți...

Dar baletul, aflat în faza de pregătire la Teatrul de Operă și Balet, nu urmărește numai redarea faptelor... Mișcărilor coreografice le corespund infinite nuanțe ale simțîmintelor omenești atît de emoționant redate de versuri...

„A frumuseții daruri goale ce simțirile le adapă.

Incăperile gîndirii mai nu pot să le încapă...".

Cine dintre noi, citind aceste versuri, nu și le-a închipuit cîntate pe melodii tot atît de pure și sincere, nu a întrevăzut în imaginație măcar, crîmpeie din vastele tablouri legendare, zămislite de fantezia poporului?

Și iată că acum toate acestea urmează să prindă viață pe scenă! Chipurile se conturează, mișcările se leagă armonios și melodiile devin aevea...

O muzică bogată în sclipiri de orchestră, scaldă acest poem eminescian într-o atmosferă de basm feeric și totodată pătimaș.

Pînă atunci însă, soliștii, corpul de balet, orchestra — într-un cuvînt întregul colectiv al Teatrului de Operă și Balet au în fața lor o muncă grea și migăloasă. Și — vă putem spune cu condiția să ne promiteți că veți fi discreți — că repetițiile urmează să dureze cam pînă prin luna aprilie. Atunci, odată cu primele flori, Ileana-Irinel Liciu își va începe evoluțiile grațioase (asemenea celor din fotografia de mai jos) în luminile reflectoarelor... și sub privirile aprinse ale lui Călin-Stere Popescu.

Irinel Liciu

TOT LA TEATRUL DE OPERA ŞI BALET AL R.P.R., aparatul nostru a mai înregistrat pentru cititorii noştri şi unele pregătiri, pe care ne grăbim să le dezvăluim. Aşa de pildă, iată o nouă Violetă care va intra în rol: Elena Cincu Filimon. Poate vă veţi întreba „Despre ce Violetă este vorba?" Bineînţeles că despre eroina „Traviatei" lui Verdi.

A trecut aproape un secol de la premiera acestei opere, interval în care mii de Violete au creeat acest nemuritor rol, conceput de Alex. Dumas-fiul şi de Verdi.

Dar, fără îndoială, că oricît de mare ar fi numărul acestora şi oricît de puternică şi stabilă concepţia interpretării, fiecare nouă Violetă care păşeşte pe scenă, (pe sutele de scene ale lumii care adăpostesc „Traviata") are emoţiile unei noi creaţii. Şi este şi firesc să fie aşa, pentrucă interpretarea înseamnă întotdeauna creaţie.

Elena Cincu Filimon este tînără atît ca vîrstă cît şi ca număr de roluri interpretate. Pînă acum numără Gilda (Rigoletto), Marcela (Fidelio) şi Antonida (Ivan Susanin). Dar succesele nu lipsesc şi citeva din ele sînt chiar răsunătoare: în 1953 este laureată succesiv în concursul naţional şi internaţional de la Bucureşti, în 1954, ia premiul al doilea la concursul de la Praga, cu prilejul căruia revista cehă Hudebny Rozhlidij scrie: „A avut un succes mare şi tumultuos în faţa publicului şi dacă i s-ar acorda premiul întîi, ar fi pe deplin meritat".

De la aceste succese au trecut cîţiva ani, în care Elena Cincu Filimon şi-a continuat drumul şi... visele artistice. „Am iubit rolul Violetei încă din conservator şi îl iubesc cu aceiaşi pasiune şi acum", mărturiseşte proaspăta titulară a „Traviatei". „Desigur că pentru o începătoare răs underea care îmi revine în realizarea Violetei este foarte mare. In afară de problemele vocale care impun treceri de la coloratură la accente dramatice, Traviata ca personagiu cere o gradaţie de sentimente şi momente de mare intensitate dramatică neîntîlnită de mine în rolurile anterioare".

Şi pentrucă, firește, reporterul a întrebat-o în ce constă viziunea proprie artistică în redarea personajului Violetei, Elena Cincu Filimon ne-a împărtăşit cîteva dorinţi: „Aşi vrea ca prin interpretarea mea, să realizez o Violetă care să nu trezească numai compătimire pentru suferinţele ei, ci tocmai acuzaţia pe care o aducea Violeta acestei societăţi în care a trăit şi care, în morala ei ipocrită, a făcut totul pentru a o dezechilibra sufleteşte".

O Violetă arzătoare — firește în limitele concepţiei lui Verdi — iată o sarcină grea dar deosebit de interesantă. Noua punere în scenă a Traviatei din stagiunea viitoare, va aborda probabil mai complet această problemă, dar pînă atunci... intenţiile Elenei Cincu Filimon nu sînt mai puţin interesante. Cît priveşte felul cum va reuşi, ne-o spune însăşi tînăra interpretă: „aceasta nu o va putea aprecia decît... publicul"...

Poate, văzînd că peregrinările noastre prin teatrele Capitalei se apropie de sfîrşit, vă veţi întreba: „Dar TEATRUL MUNICIPAL“?

Ei, aflaţi că nu întîmplător l-am lăsat la urmă. Teatrul Municipal vă rezervă, dragi cititori, o dublă surpriză: o nouă sală, Studioul Teatrului Municipal „Filimon Sîrbu“ şi o nouă premieră, „Take, Ianke şi Cadîr“ de Victor Ion Popa.

Ştefan Ciobotăraşu (Take) şi Jules Cazaban (Ianke)

Deci înainte de a încheia numărul, am pătruns cu aparatul nostru fotografic în noua sală „Filimon Sîrbu“, spre a vă putea oferi cîteva imagini din acest spectacol, şi în acelaşi timp, cîteva cuvinte în legătură cu această piesă, pătrunsă de dragoste faţă de oameni. Prin apariţia ei în 1933 — cînd masele luptau împotriva fascizării ţării, — ea a constituit un sincer şi curajos protest împotriva realităţilor Romîniei burgheze — motiv pentru care reprezentarea ei a şi fost interzisă.

Astăzi, ea îmbogăţeşte repertoriul teatrelor noastre aducînd mărturia unui scriitor democrat, care — prin întreaga sa operă — oferă pilda unei nețărmurite dragoste faţă de oameni.

Povestea care constituie baza acestei piese e dintre cele mai simple. Doi tineri, un băiat şi o fată, care se cunosc din totdeauna, se îndrăgostesc unul de altul la vîrsta primei iubiri şi vor să se căsătorească. Ce poate fi mai firesc, şi de unde pot apărea probleme, care să necesite trei acte spre a fi rezolvate? Ei, iată, există o problemă; Take, tatăl lui Ionel e romîn, în timp ce Ianke, părintele Anei, evreu. Nici această împrejurare nu prezintă, la prima vedere, vre-o gravitate, deşi faptele

se petrec în Romînia burgheză, în care concepţiile şovine erau la mare preţ — fiindcă Take şi Ianke sînt vechi şi buni prieteni. In micul tîrg de provincie. Take, Ianke şi cel de-al treilea prieten al lor, turcul Cadîr, sînt pildă de bună convieţuire, vie infirmare a tot ceea ce fundamenta politica profund diversionistă a oficialităţii guvernante. Vecini de casă şi de negoţ, Take, Ianke şi Cadîr trăiesc într-o perfectă comunitate, pe care nici măcar legile implacabile ale concurenţei n-o pot turbura.

La fel de patriarhală ca cea a tîrgului în care trăiesc, existenţa celor trei se deapănă după legile nescrise dar puternic înrădăcinate ale tabietului provincial: ziua în prăvălie, la prînz masa în cerdacul casei (cele trei case aidoma construite, răspund în aceiaşi curte interioară), iar seara lungi discuţii, care de multe ori alunecă pe panta filozofării. Nimic nu le poate tulbura viaţa şi liniştea sufletească.

Lovitura va veni pe neaşteptate: Ana şi Ionel se iubesc, Ana şi Ionel vor să se căsătorească.

Faptul acesta, atît de firesc, răscoleşte adînc viaţa celor trei prieteni...

Dar v-am povestit de ajuns... Felul cum rezolvă cei trei prieteni grelele probleme în faţa cărora sînt puşi prin dragostea Anei şi a lui Ionel, o veţi afla ducîndu-vă să vedeţi piesa lui Victor Ion Popa. Tot ce mai putem adăuga este că desigur — sfîrşitul este cel pe care-l bănuiţi: o afirmare a dreptului la fericire.

Ştefan Ciobotăraşu (Take), Jules Cazaban (Ianke), Ion Manta (Cadîr), Graziella Albini (Ana) şi I. Cotescu (Ionel) într-o scenă din actul III

TEATRELE

Și de data aceasta — așa cum se întîmplă la fiecare număr nou al revistei — am poposit în teatrele Capitalei dornici să vă împărtășim „noutăți". Desigur, „noutăți" despre spectacolele pe care le veți vedea în curînd, despre activitatea colectivelor artistice, despre munca unuia sau altuia dintre fruntașii scenelor noastre pentru pregătirea unui nou rol.

Dar de data aceasta, în teatrele bucureștene ne-a întîmpinat un nou gen de activitate: actori repetînd cu entuziasm programe artistice, deosebite de spectacolele cu care sîntem obișnuiți, regizori dînd indicații, cercetînd și îmbunătățind conținutul acestor programe.

Desigur, întîi am fost uimiți. Apoi am înțeles: colectivele teatrelor se pregătesc să participe alături de întregul nostru popor — la campania electorală în vederea alegerilor din 3 februarie 1957. Foarte curînd — ba chiar cînd Dvs., veți răsfoi acest număr desigur, spectacolele vor fi început de mult — echipe ale teatrelor vor vizita uzinele și fabricile Capitalei, instituțiile și întreprinderile, pentru a da acolo spectacole închinate alegerilor.

Marcel Anghelescu

In foaierele sălii „Comedia" am asistat la pregătirea unui astfel de spectacol „de agitație", cum spun, zîmbind cu mîndrie, actorii. Deoarece era greu să ne descurcăm în forfota foaierelor — în fiecare se repetă altceva — am rugat pe unul din regizorii care supraveghează și îndrumă echipele „de agitație" să ne informeze asupra spectacolelor.

Astfel am aflat că în aceste spectacole Marcel Anghelescu și N. Enache, vor povesti

IN ALEGERI

Tina Ionescu

spectatorilor despre „Rolul bîtei în politică" (Traian Demetrescu). Împărtășind din amintirile marelui nostru poet Tudor Arghezi, Radu Beligan, Mihai Berechet, N. Brancomir, Șerban Iamandi, ne vor oferi o imagine a „Parlamentul"-ui.

Versuri semnate de M. Beniuc, Eugen Jebeleanu, Ion Brad, Aurel Gurghianu, Baconski, vor fi declamate de Alfred Demetriu, N. Enache, Gaby Dănciulescu, Iulian Necșulescu, Raluca Zamfirescu, Anca Șahighian, Tina Ionescu și numeroși alți actori ai primei noastre scene.

In timp ce consultam programul, atenția ne-a fost atrasă de niște sunete ciudate care veneau dintr-unul din colțurile foaierului, semănînd cu niște... trebuie s-o spunem... răgete fioroase. Alarmați ne-am îndreptat într-acolo. Dar înainte de a vedea ce se întîmplă, am dat cu ochii de zîmbetul amuzat al regizorului N. Kirilov: „Nu vă speriați. Nu se întîmplă nimic. Comisarul îi instruește pe alegători în privinta candidaturii lui... Tudorache!" și încă-odată ne-am dumirit. Pe același program figurează piesa „Sus Tudorache, jos Tudorache" de Mircea Ștefănescu, care satirizează cu multă vervă alegerile din trecut

Radu Beligan

Asemenea aspecte v-am putea înfățișa din majoritatea teatrelor Capitalei. Sîntem convinși însă că le veți vedea Dvs. înșivă în curînd, în sala de festivități a instituției sau întreprinderii în care lucrați.

Vi se vor oferi astfel dragi spectatori aspecte ale pantominei ridicule și în același timp dureroase a alegerilor parlamentare din trecut și imagini artistice ale vieții noi, pline de bucurii în care se desfășoară astăzi alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

UN OASPETE așteptat cu nerăbdare

Dacă v-am spune că Yves Montand este unul dintre cei mai vestiţi reprezentanţi ai „Şansonetei" contemporane franceze, nu am avea şanse de a fi prea originali: „Marile bulevarde", „Zorile", „Sărmanul muzicant", „Cîntecul şoferului" au dovedit acest lucru cu mult înaintea noastră.

De altfel, vocea lui Yves a devenit prieten al iubitorilor noştri de muzică într-o vreme în care puţini îi cunoşteam chipul sau datele biografice; era vocea unei Franţe luminoase, dragi, care transforma, după expresia unui pianist francez, „cîntecul popular în simfonie".

Ce mai ştim despre Yves? Că în afară de un strălucit cîntăreţ este şi un foarte bun actor de cinema, ceea ce nu odată a stîrnit regretele iubitorilor de muzică, că este un „flăcău modest şi simpatic" (expresia nu ne aparţine) care a început prin mici spectacole în cadrul uzinei unde era muncitor metalurgist. Că altă dată lucrase şi într-o fabrică de paste făinoase, şi ca docher într-un port şi... cine mai ştie unde... (în privinţa aceasta, unii ziarişti francezi suferă de un exces de imaginaţie). Că însfîrşit, este primul cîntăreţ de muzică uşoară care a reuşit ca timp de 6 luni să-şi ofere seară de seară recitalul, în faţa sălilor arhipline.

Sînt desigur numai cîteva dintre datele care s-au răspîndit în legătură cu Yves Montand. S-ar mai putea spune multe (de altfel el însuşi le-a povestit în cartea „Du soleil plein la tête"). Dar la ce bun? Ca să-l înţelegi pe Yves, trebuie în primul rînd să-l auzi şi să-l vezi, lăsîndu-te amuzat întocmai ca vestita „Domnişoară din balansoar", radiind de bucurie cînd vesteşte: „C-est si bon", sau întunecîndu-se dintr-odată cînd trebuie să povestească despre lungul şir de jertfe care presară „Calea măslinilor".

Şi-l vom vedea, îl vom auzi aevea, fără fotografii şi discuri, seară de seară, în sala sporturilor! Ce poate fi mai interesant pentru iubitorii muzicii uşoare? (Deşi, la drept vorbind, ne îndoim că în asemenea împrejurări mai există inamici ai acestui gen muzical!).

● *Concertul din 2 - 3 februarie dat de Filarmonica „George Enescu", va avea la pupitru pe dirijorul Nicolae Boboc. Programul cuprinde „Preludii simfonice" de Ion Dumitrescu şi „Simfonia în re" de Cesar Frank. Silvia Şerbescu, solistă a acestui concert, va interpreta concertul pentru pian şi orchestră în mi bemol de Franz Liszt.*

● *Geniala creaţie a lui Verdi, „Requiemul", puţin cunoscută în ţara noastră, va putea fi ascultată cu prilejul concertelor din 9 - 10 şi 11 februarie al orchestrei şi corului filarmonicii „George Enescu". Va dirija Egizzio Massini.*

● *Mihail Brediceanu dirijează Concertul filarmonicii „George Enescu" din 16—17 februarie, care are în program lucrarea „Fîntîni din Roma" a compozitorului italian Respighi şi simfonia a 5-a de Alfred Mendelsohn.*

Cu acelaş prilej pianistul George Halmoş din Cluj va executa concertul pentru pian nr. 3 de Belà Bartok.

Ion Dumitrescu

● Programul concertului de trio, interpretat de Vasile Jianu, Liana Pasquali, Andela Costea şi Vladimir Orlov, care va avea loc la 15 februarie, va cuprinde Trio pentru harpă, flaut şi violă de Rameau, Trio pentru aceiaşi formaţie de Corelli şi serenada pentru flaut, violă şi violoncel de Beethoven.

Alfred Mendelsohn

Viaţa muzicală

● Violonista Andela Costea şi pianista Nadia Cristian, vor interpreta cu prilejul concertului de sonate din februarie, un program de lucrări de Brahms, Jora, Hindemith.

● Un recital vocal şi de orgă, va fi oferit la 6 februarie de către soprana Emilia Petrescu Cironeanu şi organistul Helmuth Plattner.

■ Violonistul Ştefan Gheorghiu şi pianistul Dagobert Bucholtz, vor interpreta la 8 februarie 1957 un „Concert de sonate Mozart."

UN NOU FILM ROMINESC

Moara cu noroc

O casă pustie aşezală undeva în afara satului, în largul drumului, acolo unde începe pădurea cu tainele şi singuratatea ei. O casă pe lingă care oamenii trec cu fereală, închinînd limba in gură ca să depărteze stafiile şi soarta cea rea: aşa arată hanul care mai tîrziu se va numi „Moara cu noroc".

Aici vin, dornici să găsească o fărimă de fericire, cizmarul Ghiţă, frumoasa lui soţie Ana şi familia sa. Sub mîna de gospodar a lui Ghiţă, hanul blestemat îşi schimbă şi înfăţişarea şi renumele.

Dar într-o zi poposesc la han oamenii Sămădăului, cunoscuţi in împrejurimi de vreme îndelungată pentru tîlhăriile şi fără de legile lor, iar după ei apare însuşi Licä Sămădăul. Stă în faţa hangiului drept, iscoditor, şi cu cîteva vorbe îi risipeşte acestuia teama că va fi jefuit de puţinul pe care l-a agonist: „La han vine multă lume îi spune el. Eu voiesc să ştiu totdeauna cine umblă pe drum, cine trece pe aici, ce face, şi nimeni în afară de mine să nu mai ştie. M-ai înţeles?"

Şi tîrgul se face între cei doi. Intîi, Ghiţă cade la învoială cu gîndul să ajute jandarmilor să-l prindă pe acest tîlhar temut. Mai apoi, însă banii Sămădăului încep să-l ispitească şi încetul cu încetul cîrdăşia cu tîlharii devine mai strînsă, mai puternică.

Curînd însă Ghiţă îşi dă seama de grozăvia faptei pe care o săvîrşeşte de dragul banilor. Chinuit de remuşcări, de regrete, Ghi-

Ana (Ioana Bulcă) şi Licä Sămădăul (Geo Barton)

Ana (Ioana Bulcă) și Ghiță (Constantin Codrescu)

ță vrea să-l dea pe Sămădău pe mîna jandarmilor. Și pentru că acesta a pus ochii pe Ana, Ghiță nu șovăie să-și arunce nevasta în brațele Sămădăului, pentru ca astfel să-l poată prinde pe acesta. Dar încercarea e prea grea în primul rînd pentru Ghiță. Inebunit de durere el o ucide pe Ana și cade el însuși sub glonțul tîlharului.

„Moara cu noroc" — această cunoscută nuvelă a lui Ion Slavici a ispitit în repetate rînduri pe cineaști (chiar și pe cei de peste hotarele țării) prin puternicul dramatism, romantismul cuceritor al acțiunii, prin omenescul profund al personajelor. Realizarea ei cinematografică de către studioul „București" reprezintă nu numai traducerea în fapt a unor vechi proiecte, dar o certă biruință a cinematografiei romînești.

Scenariul, semnat de Al. Struțeanu și Titus Popovici a știut să prezinte în imagini cinematografice ceea ce constituia esența dramei celor doi eroi ai nuvelei, hangiul Ghiță și soția acestuia Ana: drama a doi oameni care și-au dorit cu putere fericirea, dar care în împrejurările acțiunii erau sortiți să nu poată ajunge la ea. Și, odată cu aceasta, ei au izbutit să prezinte ca într-un vast fundal, imaginea unui climat social care, în plină descompunere morală exalta setea de înavuțire a oamenilor, glorificînd banul și bogăția.

Regizorul filmului V. Iliu ca și regizorul secund, Liviu Ciulei, au transpus dramaticele întîmplări ale nuvelei în imagini de o mare sobrietate, concentrînd atenția obiectivului asupra elementelor esențiale ale acțiunii și jocului.

Distribuția filmului înmănunchiază un grup de valoroși actori ai scenelor noastre printre care: Geo Barton, Constantin Codrescu, Ioana Bulcă, Colea Răutu, Ion Atanasiu-Atlas, Benedict Dabija, I. Ghițulescu, Marieta Rareș etc.

Al 41-lea

Cu ani în urmă, în timpul războiului civil...

O mînă de ostaşi sovietici — douăzeci şi trei la număr — străbat pustiul îndreptîndu-se spre Nord pentru a se întîlni cu trupele din care fac parte. Drumul e greu, furtuna iscată din senin le aruncă în faţă valurile de nisip înecăcios. Îi chinuie foamea, setea, oboseala. Dar merg mai departe, încordîndu-şi ultimele puteri ; toţi ştiu că în aceste clipe de grea cumpănă pentru patrie, viaţa fiecărui ostaş este preţioasă.

Între ei se află o fată, Mariutca. Una din acele fete simple, curajoase, care la chemarea bolşevicilor, a îmbrăcat haina de soldat şi a pornit să lupte împotriva gărzilor albe. E cea mai bună ochitoare a detaşamentului. Glonţul ei bine ţintit, a doborît în lupte 40 de duşmani.

Şi chiar acum Mariutca duce pistolul la ochi şi... al 41-lea duşman este doborît. E un locotenent din armatele albe, trimis cu o misiune specială de către amiralul Kolceac.

Deşi rănit locotenentul alb nu moare. Este dat în grija Mariutcăi, care înţelege că prizonierul acesta este deosebit de preţios şi va trebui să ajungă cu orice preţ la Statul Major al armatei Sovietice.

Şi drumul prin pustiul bîntuit de furtună continuă, mai greu, mai chinuitor. Mariutca îşi ocroteşte prizonierul. Este atît de tînăr, atît de frumos ! Ştie atîtea lucruri minunate din cărţile pe care le-a citit. Pe nesimţite, dragostea vine şi poposeşte alături de cei doi...

Dar într-o zi va cădea şi al 41-lea.

Iar sfîrşitul poveştii îl veţi afla singuri, urmărind pe ecran imaginile acestei noi şi remarcabile realizări a cinematografiei sovietice.

O să vă vină greu să credeți privind pentru întîia oară chipul lui Tung-Tsun-jui, că băiețandrul acesta — aproape un copil — merită porecla de „pui de tigru".

Și totuși „puiul de tigru" își cinstește cu prisosință numele. Veți descoperi aceasta odată cu imaginile filmului, și veți înțelege că în pieptul lui Tung-Tsun-jui bate o adevărată inimă de viteaz. Îl veți vedea aruncîndu-se în lupta împotriva dușmanului cu uimitor curaj, rezistînd pînă la ultima clipă în primele linii ale baricadei, strecurîndu-se cu arma în mînă printre rețelele de sîrmă ghimpată pînă în inima pozițiilor inamice, așteptînd cu dinamită în brațe clipa cînd aceasta va exploda, pentru ca să arunce în aer fortificațiile dușmanilor.

Și chipul „puiului de tigru" vă va stărui multă vreme în minte ca un simbol al patriotismului și vitejiei marelui popor chinez.

Regia filmului este semnată de Kuo-Uei, iar rolul lui Tung-Tsun-jui este interpretat de tînărul actor Cian-Dian.

Garnizoana nemuritoare

„Continuăm lupta. Trăiască în veci Patria Sovietică! 28 Iulie **1941".**

Cuvintele acestea scrijelite cu o baionetă pe peretele de piatră al unei ascunzători subterane pot rezuma în întregime povestea pe care ne-o prezintă noul film sovietic „Garnizoana nemuritoare".

Este povestea unui pumn de ostași sovietici din garnizoana Bust, care rezistă atacului trupelor hitleriste — mult superioare ca număr — timp de mai bine de o lună. Nici o clipă acești adevărați eroi ai războiului pentru apărarea patriei nu dau înapoi, nici o clipă ei nu abandonează lupta menită să le provoace hitleriștilor grele pierderi și considerabile întîrzieri în înaintare.

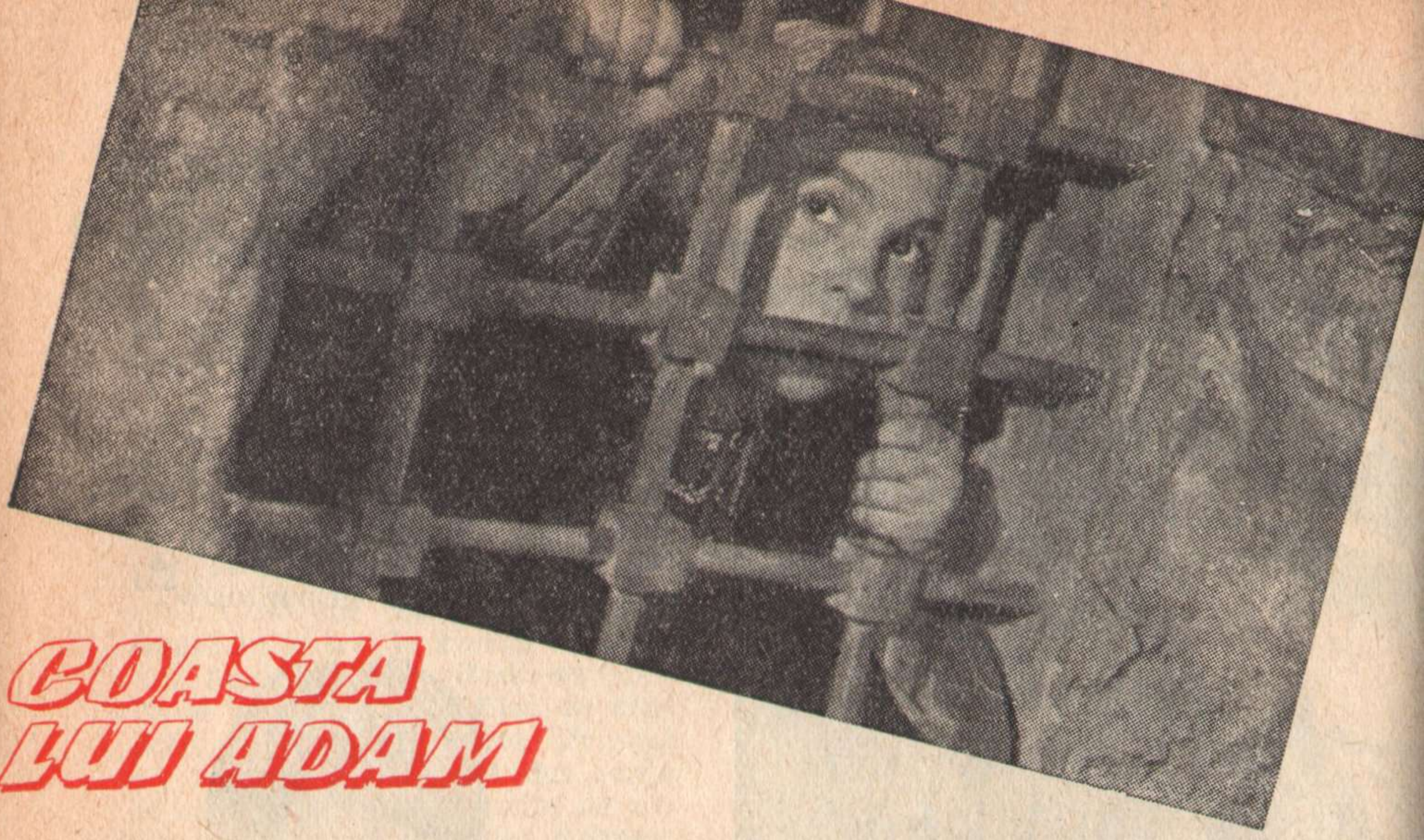

COASTA LUI ADAM

**Povestea tinerei Zulber este povestea a mii şi mii de femei bulgare, care lup-
ıd împotriva superstiţiilor absurde şi a fanatismului religios, au izbutit să-şi cîştige
:ptul la o viaţă liberă, demnă.**

**Scenariul filmului semnat de Anghel Wagenştein ca şi regia lui Anton Marino-
i au urmărit să reliefeze în primul rînd frumuseţea morală a tinerei Zulber, o
ă simplă care — datorită dragostei puternice pentru învăţătură, şi dorinţei de a
ii o viaţă demnă şi liberă — izbuteşte să înlăture şi să învingă toate greutăţi'e
·e-i stau în cale...**

**Noul film bulgar „Coasta lui Adam" vă dă prilejul să-i întîlniţi pe actorii :
ıilia Redeva, Gheorghi Popov, Liubomir Cabotoiev, Nicola Popov, Ghenea Stanova.**

OMUL DIN UMBRĂ

**Un tren străbate în viteză o vastă
mpie din Polonia. Deodată, un om
ıre din mers...**

**Rănit grav, omul este dus într-un spi-
ıl, unde moare fără să-şi fi recăpătat
ınoştiinţa.**

**Lîngă patul său au rămas tăcuţi şi
înditori inspectorul de poliţie şi doc-
›rul.**

**Necunoscutul nu poartă asupra lui nici
n fel de act. S-ar părea că moartea a-
:asta va rămîne pînă la capăt un
ıister.**

**Dar inspectorul de poliţie este de altă
ărere.**

Şi căutarea începe....

**Noul film polonez „Omul din umbră"
a fost realizat după scenariul cunoscu-
tului scriitor polonez A. Scibor — Ryski
şi se bucură de interpretarea excelenţi-
lor actori Z. Kestowicz, A. Chramicki şi
T. Jmasz.**

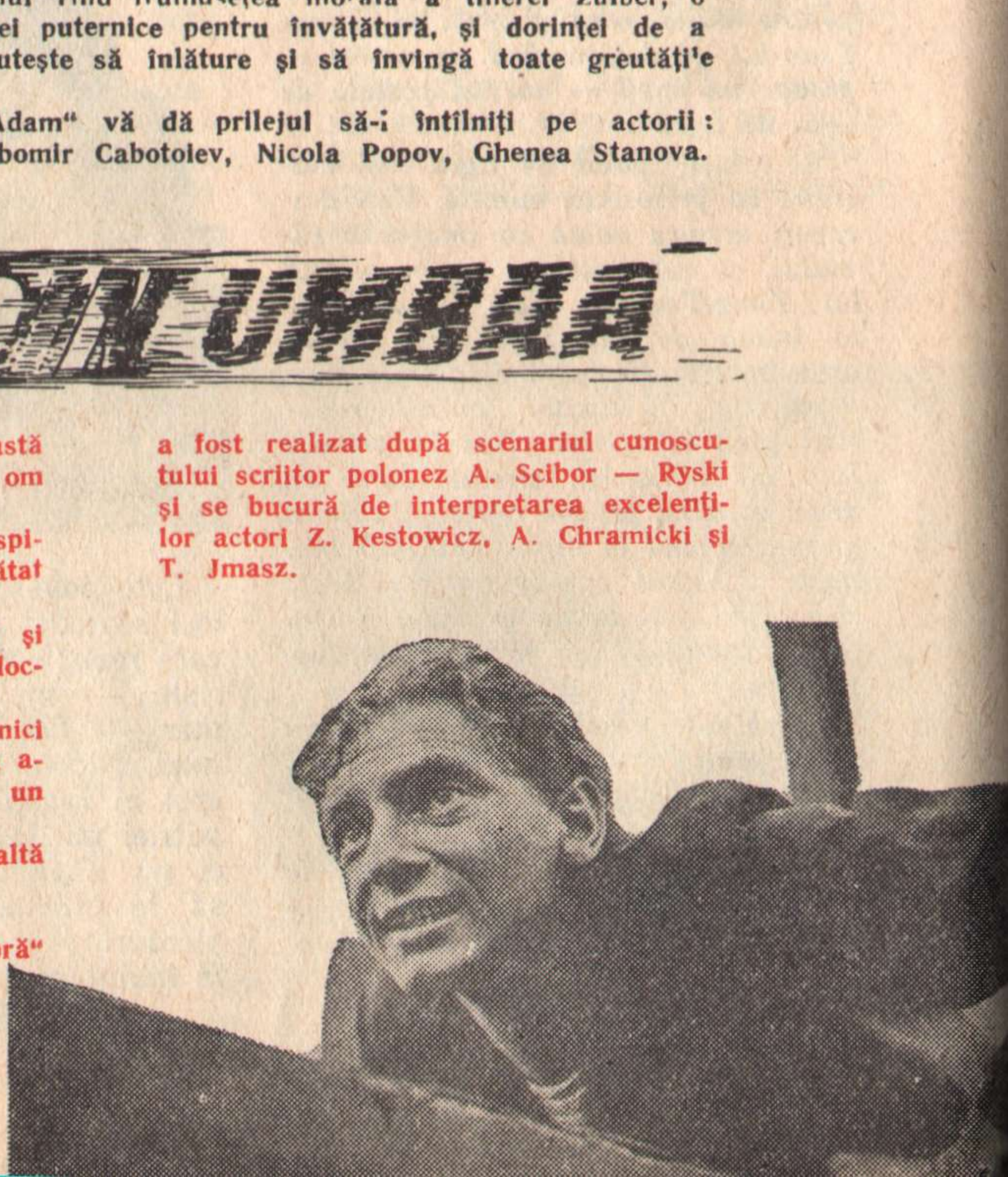

„ALBĂ CA ZĂPADA“

„POVESTEA PORCULUI“

AȚI VĂZUT LA Teatrul Țăndărică?

INFORMAȚII

Teatrele din Moscova au salutat noul an cu numeroase premiere: Teatrul Pușkin cu „După douăzeci de ani“ de Mihail Svetlov, Teatrul Mare cu „Tapage nocturne“ de Marc —Gilbert Sauvageon, Teatrul Țigan cu „Don César de Bazan“ de Dumanoir și Dennery etc.

* * *

La Teatrul Vakhtangov din Moscova obține un mare succes piesa scriitorului francez A. Gehri, „Etajul al șaselea“, care surprinde un interesant episod din viața pariziană. Spectacolul este pus în scenă de Nicolai Gritcenko.

* * *

Festivalul filmului de la Cannes, pe anul 1957, se va desfășura de la 2 la 15 mai. După noul regulament al festivalului, va fi acceptat cîte un singur film de lung metraj de la fiecare țară participantă. Romînia va prezenta filmul „Moara cu noroc“, după nuvela lui I. Slavici.

* * *

În Iugoslavia a fost turnat un film franco-italian, după celebrul roman a lui Jules Verne „Michail Strogoff“. Adaptarea aparține lui Marc-Gilbert Sauvageon iar regia lui Carmine Gallone.

* * *

In Franța, este în curs de realizare filmul „Burghezul Gentilom“ după cunoscuta comedie cu același nume a lui Molière. Adaptarea pentru film este realizată de Julien Duvivier.

* * *

Cunoscutul cineast italian Luchino Visconti lucrează la un film după romanul lui Dostoievsky „Nopțile albe“. Rolurile principale vor fi interpretate de Jean Marais și Maria Schell.

* * *

Un deosebit succes obține pe ecranele din străinătate filmul grec „Fata în negru“, care este salutat de presa progresistă ca un succes al artei înaintate. Regia filmului aparține lui Michael Cacoyannis.

* * *

In timpul șederii lui Yves Montand în U.R.S.S. o echipă a studioului de filme documentare din Moscova l-a însoțit în turneul său, turnînd un film de lung metraj. Filmul „Yves Montand“ a fost turnat atît la Moscova cît și la Leningrad și Kiev, după terminarea concertelor.

CALENDAR

Se împlineşte la 15 februarie, un secol de la moartea lui Mihail Glinka, primul mare compozitor rus. Numele lui s-a legat în istoria muzicii de clasica denumire „părintele muzicii ruse". Dacă socotim în minte drumul parcurs de la „Ivan Susanin" — opera sa de căpetenie — la „Boris Godunov" a lui Musorgski, de la feeria sa muzicală „Ruslan şi Ludmila" la operele — basm ale lui Rimski Korsakov. de la fantezia sa „Kamarinskaia" la simfoniile lui Ceaikovski — ne dăm seama de îndată că această denumire este pe deplin potrivită. Intr-o vreme cînd muzica universală căuta cu înfrigurare căi noi. Glinka a pornit cu hotărîre pe drumul care a devenit comun numeroaselor şcoli muzicale din a 2-a jumătate a secolului al XIX-lea: valorificarea tezaurului popular, abordarea temelor legate de istorie şi de viaţă poporului respectiv.

Lui Glinka îi datorează nu numai muzica clasică rusă, ajunsă la mare înflorire la sfîrşitul veacului trecut, ci şi majoritatea „şcolilor naţionale" promovate de Smetana, Grieg, de Falla... De aceea împlinirea unui secol de la moartea lui, reprezintă un eveniment de mare importanţă pentru muzica întregii **lumi...**

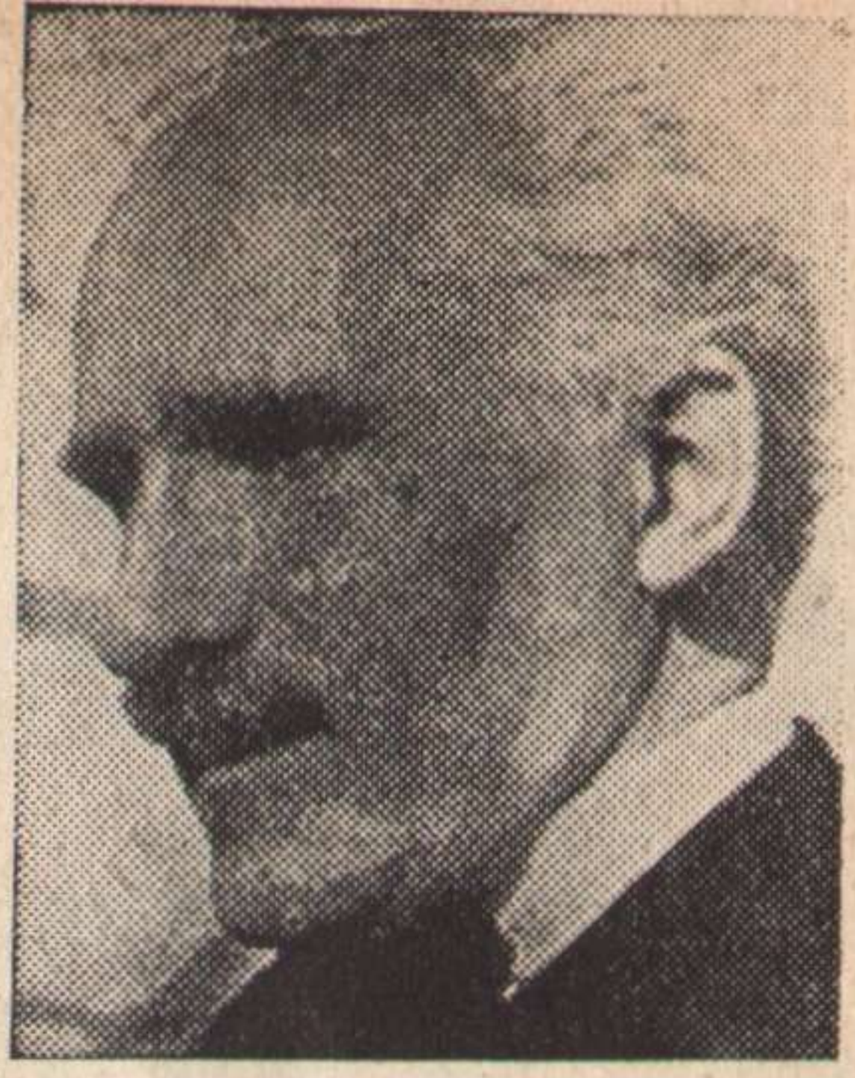

— ARTURO TOSCANINI —

Vestea încetării din viaţă a lui Arturo Toscanini, cel mai vestit dirijor al epocii noastre, a îndurerat profund inimile iubitorilor de muzică. Născut în anul 1867 la Palermo, el şi-a început activitatea dirijorală încă de la 20 ani.

Părăsind Italia, patria sa, — Toscanini a rămas pînă la sfîrşitul vieţii profund legat de această ţară unde a şi fost înmormîntat la propria sa dorinţă. Interpretarea capodoperelor clasice italiene precum şi a repertoriului universal au pus întotdeauna în evidenţă temperamentul meridional al marelui muzician, dinamismul său pasionat, claritatea şi eleganţa frazării făurite pe ţărmurile însorite ale Italiei...

Dotat cu o excepţională înţelegere pentru toate stilurile şi curentele muzicale. Toscanini a lăsat în urma sa un număr mare de interpretări — din fericire în mare parte înregistrate — care poartă pecetea stilului său. Generaţiile noi de muzicieni vor avea încă multă vreme de învăţat de la geniul interpretativ al lui Toscanini, care a dominat şi a strălucit în viaţa muzicală a epocii noastre.

Concursul nostru

(Condiţiile concursului au fost publicate în nr. 7/1956).

7

8

9

CUVINTE INCRUCIȘATE

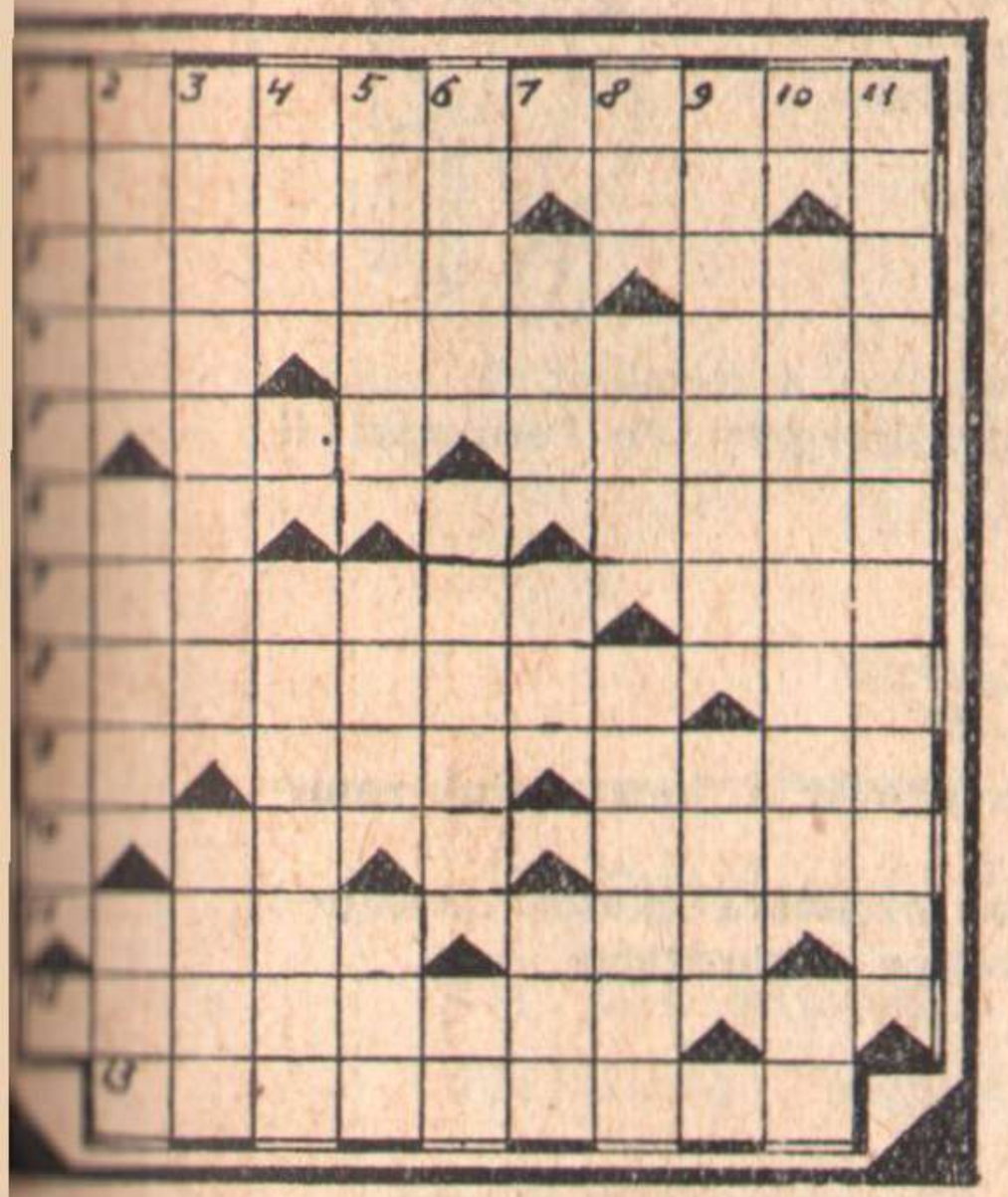

ORIZONTAL : 1. Titlul părții a II-a din sonata op. 81 în mi bemol major ; 2. Simfonia denumită inițial „Simfonia Bonaparte“ — Nota diapazonului ; 3. Cu acest compozitor de mare prestigiu, Beethoven a învățat arta de a compune pentru voce — Codul Procedurilor Penale ; 4. Pronume — Uvertură de Beethoven ; 5. Braia — Foarte lacom de bani ; 6. Literă din alfabetul ebraic — Personaj femenin din „Boema“ ; 7. Impreună — Nume de bărbat ; 8. Lipsa de curaj — Tenis ; 9. Oraș antic — Impărțire administrativă în Suedia — Dificilă (fig) ; 10 Intrebare — Nume fem. engl.; 11. Hîrtie specială — Artist flamand din sec. XVI ; 12. Uvertură de concert, dedicată de Beethoven scriitorului vienez Heinrich Joseph von Collin ; 13. Personaj masc. din opera „Fidelio“.

VERTICAL : 1. Așa e denumită Simfonia V-a de Beethoven ; 2. Ai fost — Comerciant de in — Căpiță de fîn (Banat) ; 3. Missa lui Beethoven — Personaj masc. din „Hoții“ de Schiller ; 4. Mirare prelungită — Unica operă a lui Beethoven ; 5. Pronume demonstrativ — Fir de urzeală — Cel al deținuților din opera „Fidelio“ e foarte impresionant ; 6. Neobișnuite — Vestita operă din Milano — pronume ; 7. Păpușe — A tempo — Voce profundă ; 8. Aton al pronumelui — Nu... în Ungaria — Uvertură compusă de Beethoven, pentru punerea în scenă a tragediei cu același nume de Goethe ; 9. După duș ! — Servit de „Figaro“! 10. In primii zece ani de ședere la Viena, Beethoven a dat la iveală între altele și acest balet — Vîrstă ; 11. Sonată de Beethoven.

Poșta redacției

Alice Macedoneanu și Viki Niculescu, str. Ceaikovski 16, Arad.

Sugestia Dvs. privitoare la înființarea în paginile revistei „Scena și Ecranul“ a unei rubrici despre ultimele înregistrări pe discuri de patefon este bine venită și vom încerca s-o punem în practică. Cît despre concursuri ele pot fi urmărite — începînd cu nr. 7, în cuprinsul publicației.

★

Silvia Munteanu, Iași : **Foarte interesante observațiile și sugestiile Dvs. Vom ține seama de ele în activitatea noastră viitoare. Vă rugăm să sprijiniți munca redacției scriindu-ne mai des.**

★

Georgeta Dulea, str. Baia Roșie 7, Slănic. **Vă mulțumim pentru aprecieri. In limita posibilităților și în cadrul specificului publicației vom ține seamă de unele sugestii ale Dvs. Așteptăm să ne mai scrieți.**

Elena Velicu, str. Geniului 4, București. **Actorul francez Jean Marais a putut fi admirat nu numai în filmul „Contele de Monte Cristo“ ci și în „Preludiul Gloriei (un rol episodic) „Vulturul cu două capete“ și „Ruy Blas“.**

★

Lt. Ciortan Valeriu, Șoseaua Pandurilor 60, București. **Am citit cu atenție observațiile Dvs., dintre care — pe unele — le socotim îndreptățite. Ce vă putem spune mai mult ? Ne străduim să meritățm interesul și simpatia cititorilor.**

★

Radu Vasilescu, Str. Patriei 7, Rîmnicul Sărat. **Gérard Philipe a terminat de curînd, ca interpret al rolului titular și coregizor, filmul „Till Eulensipiegel“. Pe Fernandel îl veți vedea într-o comedie satirică intitulată „Don Juan“.**

★

Veronica Bucur — Ploești.

Numele actriței respective este Françoise Arnoul și într-adevăr a jucat rolul camenistei în filmul „Amanții din Toledo“.

Cît despre cealaltă dorință, de îndată ce va avea loc premiera piesei „Atenție ! Fantome !“ vă vom trimite un program, pentru a vă satisface curiozitatea.

Multumim pentru frumoasele aprecieri asupra revistei.

★

Ioniță Maria — Deva.

In chestiunea care vă interesează, adresați-vă revistei „Film“ — Str. Serghei Kirov nr. 4. Buc.

★

Bulbuc Ecaterina — Văleni de Munte

Spațiul restrîns al revistei noastre nu ne îngăduie spre regretul nostru — să vă împlinim rugămintea. Vă sfătuim însă să consultați o istorie a muzicii din sec. XVIII, unde veți găsi toate informațiile care vă interesează.

★

Stefania Nae — București — Str. Hîrșova 20.

Ne-au bucurat foarte mult cuvintele bune pe care ni le-ați trimis în legătură cu reflectarea vieții teatrale din Capitală în revista noastră. Sugestiile făcute ne-au interesat. Așteptăm să ne mai trimiteți aprecieri despre materialul publicat în revistă.

★

Ungureanu Const. — Vălenii de Munte si Teresa Ludin ?

Deoarece majoritatea cititorilor noștri doresc să găsească în revista „Scena si Ecranul“ noutățile și actualitățile cinematografice, ne este imposibil să vă împlinim dorința, fiind vorba de filme reprezentate pe ecran anul trecut.

★

Rusu Rodca și A. Iordache — Ploești.

Problemele ridicate în scrisorile Dvs., nu sînt de competența redacției noastre și nici nu se pot număra printre preocupările ei.

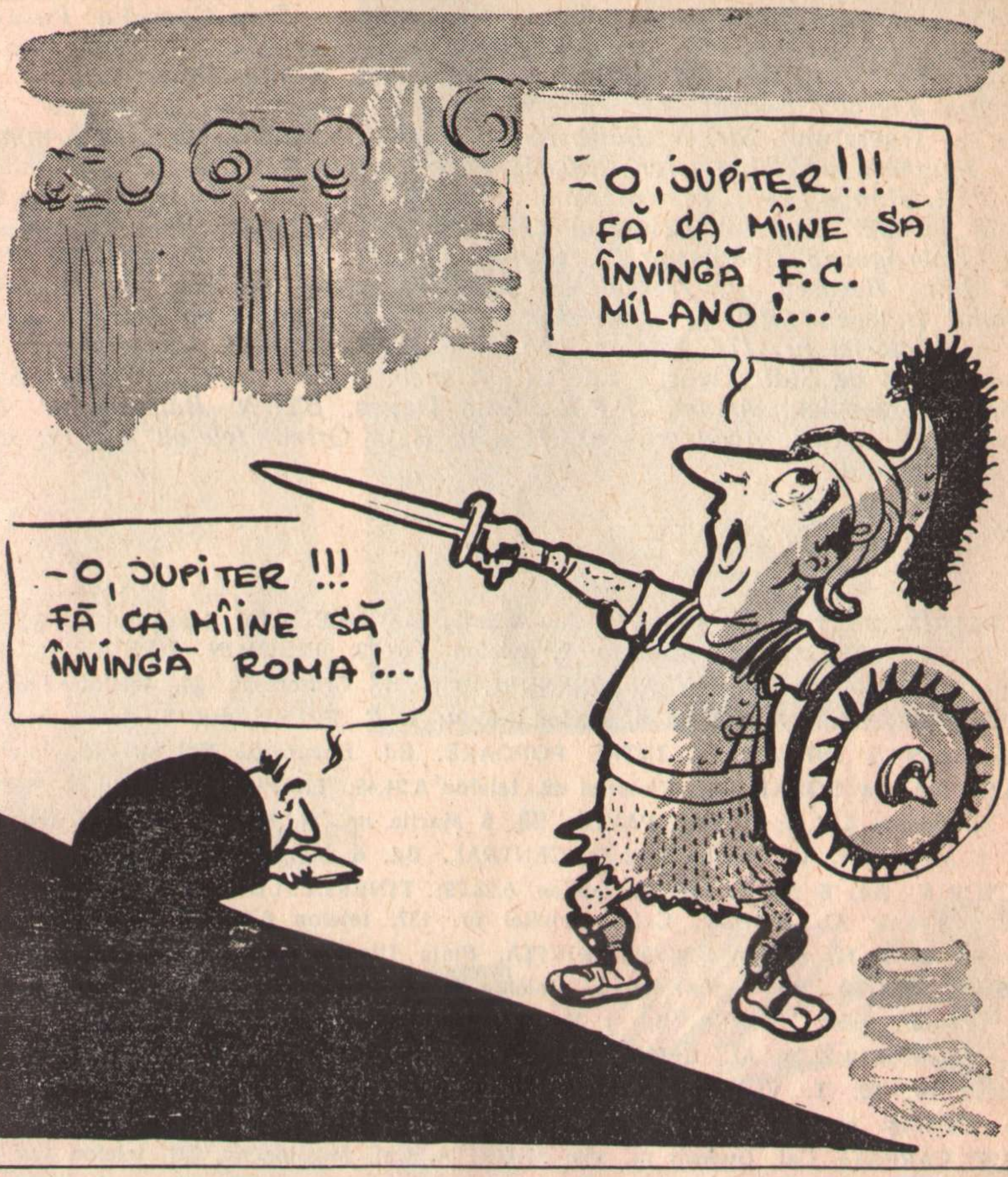
-O, JUPITER!!! FĂ CA MÎINE SĂ ÎNVINGĂ F.C. MÍLANO!...
-O, JUPITER!!! FĂ CA MÎINE SĂ ÎNVINGĂ ROMA!..

Pronosport

TEATRE

Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R., *Bd. 6 Martie nr. 70—72, telefon 3.83.95, int. 8;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Comedia, Pasajul Comedia, telefon 4.71.71;* Teatrul Naţional I. L. Caragiale — *Sala Studio, Piaţa Amzei, telefon 5.15.53;* Teatrul Municipal, *Schitu Măgureanu nr. 1, telefon 4.60 60;* Teatrul Municipal, *Sala „Sf. Sava", Str. Al. Popov 23;* Teatrul Tineretului, *Str. N. Bălcescu nr. 2, telefon* 6.04.77; Teatrul Armatei, *Bd. Magheru nr. 20, telefon 2.90.05; Teatrul Armatei, Cal. 13 Septembrie nr. 6, telefon 4.19.05;* Teatrul Muncitoresc C.F.R., *Şos. Giuleşti nr. 8, telefon 6.04.82;* Studioul Actorului de Film *„C. Nottara", Sala Libertatea, Str. Dobrogeanu Gherea nr. 2, telefon 5.07.44; Teatrul Evreiesc de Stat, str. Iuliu Barasch nr. 15, telefon 9.36.71;* Teatrul de Stat de Operetă, *Splaiul Independenţei nr. 1, telefon 3.98.48;* Ansamblul de Estradă, *Sala Calea Victoriei nr. 174, telefon 4.56.61;* Sala Savoi, *Cal. Victoriei nr. 33; Filarmonica de Stat* „George Enescu", *Ateneul R.P.R., telefon 6 00.60;* Studioul Filarmonicii, *Ateneul R.P.R.;* Sala Dalles, *Bd. N. Bălcescu nr. 18;* Teatrul Ţăndărică, *Academiei nr. 18—20;* Sala Orfeu, *telefon 3.25.19; Pasajul Comedia.*

CINEMATOGRAFE

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREŞTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29 17; INFRAŢIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureştii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviţei nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzeşti nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIŢA, Piaţa Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITA, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviţei nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngaşi nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcăreşti nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudeşti nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudeşti nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călăraşi nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Şos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAŢI, Cal. Dudeşti nr. 169; MIORIŢA, Cal. Moşilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH. COŞBUC, Cal. Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Şos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ştefan cel Mare nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTAŢII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BALCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Şos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5 — Tel. 3.97.81
EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII

In Studiourile de la Buftea, se turnează :

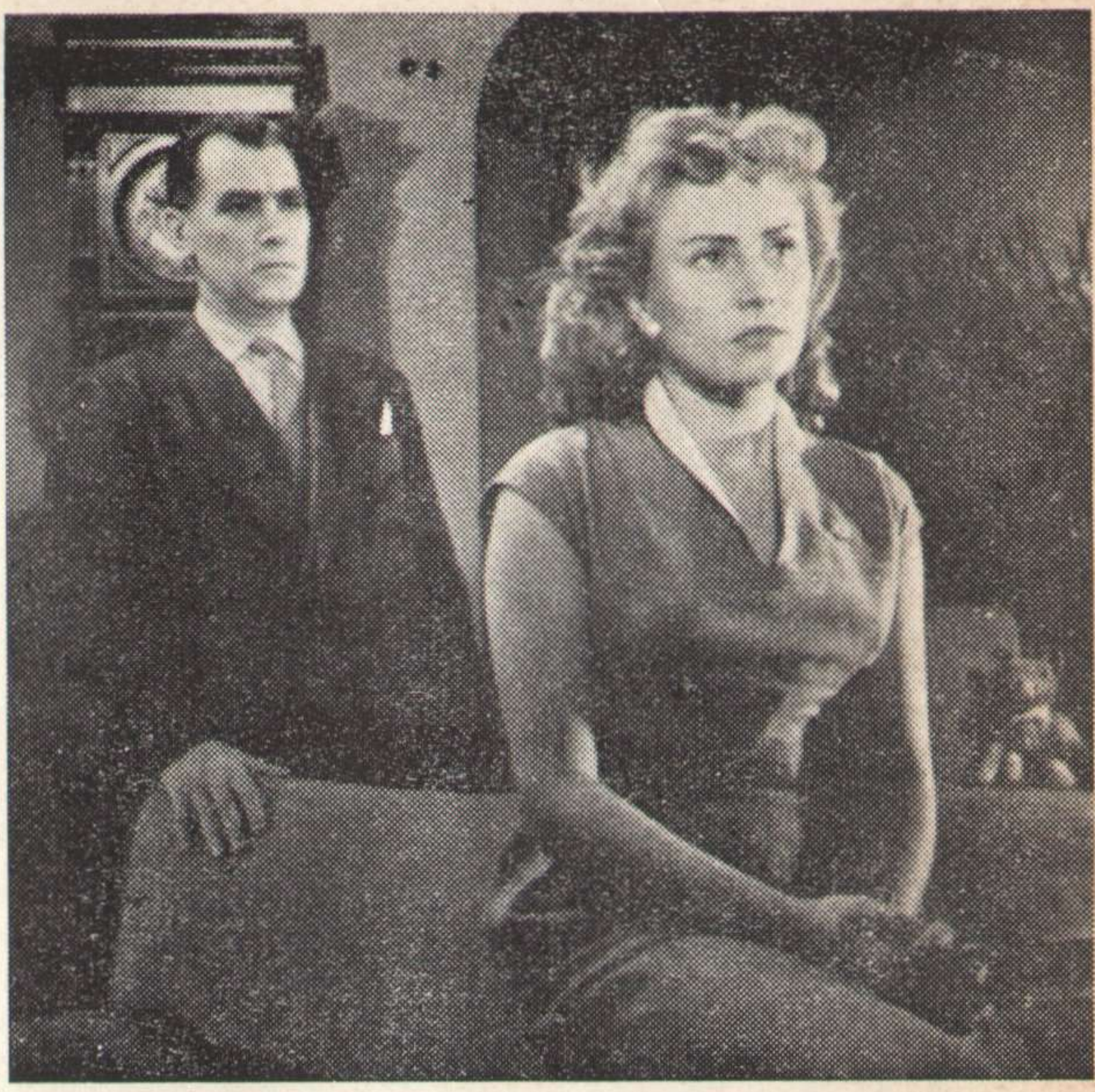

Vulturul

101

Orgoliu

BIBLIOTECA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMINE